

møder for de heromhandlede Baner ændres paa en saadan Maade, at der af de aarlige Overskud saa vidt muligt sikres det til Opretholdelse af Banernes forsvarlige Tilstand fornødne Beløb. Der vil derfor nedenfor blive stillet Forslag om en Ændring af de gældende Reservefondsbestemmelser, for saa vidt angaar de heromhandlede Baner.

Fremdeles har Udvalget ment, at det maa være en Betingelse for Støtte fra Staten til Gennemførelse af de ønskede Moderniseringsforanstaltninger, at disse enten er nødvendige eller sikrer Banen en mere økonomisk Drift. Hvor ingen af disse Betingelser er til Stede, idet Foranstaltningerne enten kan udskydes indtil videre eller ikke vil medføre en Balanceforbedring — Driftsbesparelse eller forøget Driftsindtægt —, der staar i rimeligt Forhold til den paagældende Udgift, har Udvalget ment ikke at kunne medtage de ønskede Foranstaltninger.

Yderligere skal man gøre opmærksom paa, at Udvalget, foranlediget ved et fra en enkelt Bane fremkommet Andragende om Statens Hjælp til Afholdelse af Udgifterne ved Erhvervelse og fremtidig Drift af en med Banen konkurrerende Automobilrute, har udbedt sig en Udtalelse fra de øvrige Privatbaner med Hensyn til, hvorvidt der for deres Vedkommende næredes tilsvarende Ønsker, samt hvad en Imødekommen af disse Ønsker vilde betyde for Banernes Økonomi. Omend man derefter fra adskillige Baner har modtaget Anmodninger om Bidrag til Overtagelse af en eller flere Ruter, har Udvalget dog ikke ment at kunne medtage saadanne Foranstaltninger i sin Opgørelse, idet man efter de indkomne Besvarelser dels stiller sig tvivlende overfor Muligheden af derved at opnaa nogen egentlig Balanceforbedring for Banerne, dels er klar over, at Spørgsmaalets Løsning vil udkræve Forhandlinger til forskellige Sider, som ikke vil kunne tilendbringes inden for den Tid, der er til Udvalgets Raadighed, hvis de øvrige, mere paakrævede Foranstaltninger ikke derved skal forsinkes.

Ved den paa det ovenfor angivne Grundlag foretagne Opgørelse af de fremkomne Ønsker og de dertil medgaaende Udgifter er Udvalget naaet til den Opfattelse, at et Beløb af indtil 11,5 Mill. Kr. vil være tilstrækkeligt, for at Privatbanerne skal kunne gennemføre de Moderniseringsforanstaltninger, der maa anses for dels nødvendige, dels hensigtsmæssige for at sikre dem en efter de forhaandenværende Forhold afpasset økonomisk Drift.

Det nævnte Beløb er som foran angivet kalkulatorisk, men Udvalget maa dog formene, at der ikke vil være nogen Grund til at befrygte, at Beløbet ikke vil strække til, dels under Hensyn til den Reserve, der maatte ligge i muligt yderligere Forbrug af de disponible Fonds, dels under Hensyn til, at det som Følge af Vilkaarene for Statens Støtte, jfr. nærmere herom nedenfor, maa forudses, at enkelte Baner ikke vil benytte sig af Adgangen til at opnaa den paagældende Hjælp.

Efter at Udvalget saaledes havde løst den første Del af sin Opgave, nemlig at undersøge, hvilke Foranstaltninger af ovennævnte Art der maatte anses for tiltrængt ved de enkelte Baner, samt hvad Udgifterne hertil maatte formenes at andrage, naar bortses fra, hvad Banerne selv maatte være i Stand til at tilskyde af egne Midler, har man optaget til Overvejelse det andet Spørgsmaal: Under hvilken Form og paa hvilke Vilkaar der fra Statens Side bør ydes Støtte til disse Foranstaltninger.